

Svensk författningssamling

Lag om ändring i lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område

SFS 2019:435

Publicerad
den 12 juni 2019

Utfärdad den 5 juni 2019

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område

dels att 1 kap. 1 och 6 §§, 2 kap. 1 §, 3 kap. 2 och 3 §§, 4 kap. 6 och 9–11 §§ och 7 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 4 kap. 3 § ska lyda ”Gemensamt tillgängliga uppgifter i ärenden om utredning av eller lagföring för brott eller om upp-
börd”,

dels att det ska införas en ny paragraf, 4 kap. 5 a §, av följande lydelse.

1 kap.

1 § Denna lag gäller utöver brottsdatalagen (2018:1177) när någon av följande myndigheter i egenskap av behöriga myndigheter behandlar personuppgifter:

1. Polismyndigheten, om uppgifterna behandlas i syfte att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet, utreda eller lagföra brott, verkställa uppbörd eller upprätthålla allmän ordning och säkerhet,

2. Ekobrottsmyndigheten, om uppgifterna behandlas i syfte att utreda brott och det inte är fråga om åklagarverksamhet, och

3. Säkerhetspolisen i frågor som inte rör nationell säkerhet, om uppgifterna behandlas i syfte att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller utreda eller lagföra brott.

För Ekobrottsmyndigheten och Säkerhetspolisen gäller endast 1–4 kap. och 7 kap.

6 § Bestämmelserna om personuppgifter i följande paragrafer gäller också vid behandling av uppgifter om juridiska personer:

1. 4 § om personuppgiftsansvar,

2. 2 kap. 1 § om rättsliga grunder för behandling av personuppgifter,

3. 3 kap. 2 § om gemensamt tillgängliga uppgifter,

4. 4 kap. 1–4 och 5 a–11 §§ om längsta tid som personuppgifter får behandlas,

5. 5 kap. 18–20 §§ om behandling av personuppgifter i penningtvättsregister, och

6. 5 kap. 21 och 22 §§ om behandling av personuppgifter i det internationella registret.

¹ Prop. 2018/19:65, bet. 2018/19:JuU26, rskr. 2018/19:238.

Bestämmelserna om personuppgifter i följande paragrafer i brottsdatalagen (2018:1177) gäller också vid sådan behandling:

1. 2 kap. 2 § om diarieföring och handläggning i vissa fall,
2. 2 kap. 3 § andra stycket om ändamålet med behandlingen,
3. 2 kap. 17 § om längsta tid som personuppgifter får behandlas,
4. 2 kap. 4 och 22 §§ om behandling för nya ändamål, och
5. 3 kap. 6 § om tillgången till personuppgifter.

2 kap.

1 § Personuppgifter får behandlas om det är nödvändigt för att en myndighet som nämns i 1 kap. 1 § ska kunna utföra följande uppgifter:

1. förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet,
2. utreda eller lagföra brott,
3. verkställa uppbörd,
4. upprätthålla allmän ordning och säkerhet, eller
5. fullgöra förpliktelser som följer av internationella åtaganden.

3 kap.

2 § Följande personuppgifter får göras gemensamt tillgängliga:

1. Uppgifter som kan antas ha samband med misstänkt brottslig verksamhet, om den misstänkta verksamheten
 - a) innefattar brott för vilket det är föreskrivet fängelse i ett år eller mer, eller
 - b) sker systematiskt.
 2. Uppgifter som behövs för övervakningen av en person som
 - a) kan antas komma att begå brott för vilket det är föreskrivet fängelse i två år eller mer, och
 - b) är allvarligt kriminellt belastad eller kan antas utgöra ett hot mot andras personliga säkerhet.
 3. Uppgifter som förekommer i ett ärende om utredning av eller lagföring för brott.
 4. Uppgifter som förekommer i ett ärende om uppbörd.
 5. Uppgifter som förekommer i ett ärende om kontaktförbud eller om personskydd.
 6. Uppgifter som har rapporterats till Polismyndighetens ledningscentraler.
 7. Uppgifter som behandlas i syfte att upprätthålla allmän ordning och säkerhet.
 8. Uppgifter som behandlas i syfte att fullgöra internationella åtaganden, om det krävs för att den aktuella förpliktelsen ska kunna fullgöras.
- Dna-profiler får inte göras gemensamt tillgängliga. Att sådana uppgifter får behandlas i särskilda register följer av 5 kap.

Tillgången till uppgifter som görs gemensamt tillgängliga med stöd av första stycket 2 ska begränsas till särskilt angivna tjänstemän som har till uppgift att arbeta med övervakningen. Information om att en person är föremål för övervakning får dock göras tillgänglig för andra.

3 § Det ska framgå genom en särskild upplysning eller på något annat sätt om personuppgifter har gjorts gemensamt tillgängliga med stöd av 2 § första stycket 2 eller 6.

5 a § Personuppgifter i ett ärende om uppbörd får inte behandlas för ändamål inom denna lags tillämpningsområde längre än fem år efter utgången av det kalenderår då domstolens avgörande fick laga kraft eller strafföreläggandet eller föreläggandet av en ordningsbot godkändes. Personuppgifter som avser värdeförverkande eller företagsbot får dock behandlas i tio år.

6 § Personuppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga med stöd av 3 kap. 2 § första stycket 1, 2 eller 5–8 får som längst behandlas under den tid som anges i 7–11 §§.

Bestämmelsen i 2 kap. 17 § andra stycket brottsdatalagen (2018:1177) gäller inte vid tillämpningen av 7–11 §§.

9 § Personuppgifter som behandlas med stöd av 3 kap. 2 § första stycket 5 får inte behandlas längre än ett år efter det att ärendet som uppgifterna behandlades i avslutades.

10 § Personuppgifter som behandlas med stöd av 3 kap. 2 § första stycket 6 eller 7 får inte behandlas längre än ett år efter utgången av det kalenderår då de behandlades automatiserat första gången.

11 § Personuppgifter som behandlas med stöd av 3 kap. 2 § första stycket 8 får inte behandlas längre än ett år efter utgången av det kalenderår då ärendet som uppgifterna behandlades i avslutades.

7 kap.

1 § En sanktionsavgift får tas ut av den personuppgiftsansvarige vid överträdelse av bestämmelserna i

1. 2 kap. 1 § om rättsliga grunder för behandling av personuppgifter,

2. 3 kap. 3 och 4 §§ om särskilda upplysningar, eller

3. 4 kap. 2–4, 5 a eller 7–11 §, 5 kap. 7, 15, 16, 20, 22 eller 26 § eller 6 kap. 6 § om längsta tid som personuppgifter får behandlas.

Sanktionsavgiften ska bestämmas till högst 10 000 000 kronor.

Denna lag träder i kraft den 30 juni 2019.

På regeringens vägnar

MIKAEL DAMBERG

Peter Lindström
(Justitiedepartementet)